

høitærede Førsteminister udtalte forleden Dag, at han haabede paa et andet Folkething; dette Folkething var jo ikke uforanderligt, og han haabede altsaa paa, at der skulde komme et andet Folkething, som bedre skulde forstaa de Tanker, som lede den høie Regjering. Jeg antager ikke, at han tænkte paa, at det nuværende Folkething skulde forandre sig. Naar vi have den alvorlige Overbevisning hver især, at vi ere i fuld Overensstemmelse med vore Vælgere, saa tror jeg ikke, at den høitærede Finantsminister kunde ønske, at vi skulde stille os anderledes, end vi gjøre. Vel er det saaledes, veed jeg meget vel, at Repræsentanterne kun ere bundne ved deres egen Overbevisning og ikke ved nogen Forfkrift af deres Vælgere, men der er dog en Forbindelse alligevel mellem, hvad man føler sig forpligtet til at gjøre eller ikke tør gjøre, og hvad man veed er Ens Vælgeres bestemte Ønske. Naar vi altsaa nu vide os at være i fuld Overensstemmelse med vore Vælgere, saa tror jeg ikke engang, at den høitærede Finantsminister eller Nogen vilde ønske, at vi skulde stille os anderledes. Naar han altsaa haaber paa et andet, et forandret Folkething, saa kan det altsaa ikke være dette Folkething, som han mener skulde forandre sig, men saa maa han tænke paa det Folkething, som fremgaar af de nye Valg, vi nu gaa til. Naar vi nu se med ubildet Blik paa Forholdet saaledes, som det er, saa kunne vi kun undres over, at der hos den høie Regjering — hvis Regjeringen i det Hele deler den høitærede Førsteministers Udtalelser — virkelig kan være en saadan, lad mig sige barnlig Tro paa, at der skulde komme et andet Folkething, et forandret Folkething herind. Erfaren Mand, siger det gamle Ord, er god at gæste. Derjom det da virkelig var saaledes, at den høie Regjering havde nogen- somhelst Erfaringer, der kunde berettigede den til at haabe, at der skulde komme et forandret Folkething herind, saa var det en anden Sag; men den 24de Mai og 26de Juli ere Erfaringer, som ligge aabne for Regjeringen, og jeg tænker dog ikke, at disse Valgs Udfald kan støtte denne barnlige Tro paa, at de Valg, vi nu snart skulle gaa til, skulde bringe et andet Udfald. Men i det Hele taget, dette at høre, at den høitærede Finantsminister haaber paa og lægger Vægt paa, at Thinget skulde forandre sig, at han overhovedet lægger Vægt paa Thinget — og altsaa ogsaa paa det Udfald, som de kommende Valg ville faae — er i og for sig noget Glædeligt. Det giver os Lov til at haabe paa, at naar Valgets Udfald bliver saa afgjørende, at den høie Regjering kan

se, at den kan ikke komme frem ad den Vej, som den nu er slaaet ind paa, dette da saa har til Følge, naar Regjeringen ifølge hele sin Stilling ikke selv mener at kunne forandre sit Forhold overfor Thinget, at den bøier af og giver Plads for Andre, som bedre ere istand til at udføre, hvad den ikke er istand til. Det er dette, som jeg mener kan være glædeligt ved den høitærede Førsteministers Udtalelser: denne Agtelse for Valgenes Udfald, som aabenbart fremgaar af hans Udtalelse om hans Haab om at faae et forandret Folkething. Med denne fælles Agtelse for vore Vælgere gaar altsaa Ministeriet til at udskrive de nye Valg, og gaa vi andre til disse, og saa faae vi at se, hvilken Tro paa Befolkningen der har været den bedste og den sandeste.

Paulsen: Forinden vi skride til Afstemning om Forkastelsen eller Vedtagelsen af den omtalte Traktat mellem Spanien og Danmark, forekommer det mig, at det ikke alene vilde være hensigtsmæssigt, men ogsaa nødvendigt, noget nærmere at fremsætte, hvor overordentlig skadelig Forkastelsen, navnlig af Søfartsstraktaten, vil være for den danske Skibsfart. Jeg indrømmer, at Spørgsmaalet har været omtalt tidligere her i Salen og berørt fra flere forskjellige Sider, men i alt Fald ikke, efter min Tro, paa en saa fylldig Maade, som det burde gjøres, naar Hensyn tages til, at en saa overveiende Del af Medlemmerne her i Thinget ifølge deres sociale Stilling i Livet ikke kunne være saa meget inde i Søfartsforhold, som jeg og maaste Enkelte, som tilfældig have havt at gjøre med den Slags Sager. Skibsfarten vil ikke alene rammes ved den direkte Fart paa Spanien, det gaar jeg ud fra er aldeles klart og ligger lige frem for Dagen for mig og Enhver, at det vil skade vore Skibe, naar de ikke kunne seile til Spanien eller fra Spanien uden at skulle betale høiere Afgift end andre Skibe, men den danske Skibsfart vil væsentlig blive rammet i den oversjøiske Fart, hvor Skibe føres fra Havne her i Europa til den anden Side af Atlanterhavet og tilbage igjen. Saadanne Fragter kaldes oversjøisk Seilads og have i Reglen det Særegne, at naar Skibene komme til Europa, lyde Skibsførernes Papirer paa, at en eller anden bestemt Havn skal anløbes for Ordre, f. Ex. for Ordre Falmouth i England eller andre Steder. Nu tillader jeg mig at fremdrage for de Herrer de Vansteligheder, det vil have for den danske Skibsfører, naar han skal have Returfragt fra den anden Side Atlanterhavet, og han under Forhandlingerne med